ПАРТІЯ ЛЕНІНА — НАШ КЕРМАНИЧ!

Сьогодні в Кіровограді відкривається XVI обласна партійна конференція.

Партійна конференція проходить в знаменний час. Завершилась восьма п'ятирічка. В доброму трудовому темпі почався рахунок дев'ятій. Всі трудящі готуються гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС та XXIV з'їзд Комуністичної партії України, і в єдності поривань ми бачимо основу єдності партії і народу. За період підготовки до з'їзду Кіровоградщина дасть на 100 мільйонів карбованців надпланової продукції. Досяг великого розмаху рух за право підписати трудовий рапорт Кіровоградщини XXIV з'їздові КПРС.

В авангарді цього змагання йдуть комуністи, члени Ленінської партії. Їм, нашим старшим товаришам, і присвячується сьогоднішній випуск «Молодого комунара».

(Звіт про роботу XVI обласної партійної конференції буде вміщено в наступному номері нашої газети).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 13 (1337).

П'ЯТНИЦЯ, 29 січня 1971 року

Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

З РЕКОМЕНДАЦІЄЮ КОМСОМОЛУ

І. П. ВАЛЯВСЬКИЙ,
перший секретар Кіровоградського міськкому КП України

„БЮРО МІСЬККОМУ комсомолу постановляє: Рекомендувати Іванченка для вступу в члени КПРС» — такі рекомендації часто почуєш в дні прийому в комітеті міської партійної організації. І до рекомендованих ставлення особливе — адже йде поповнення з надійного і найбільш численного резерву партії — з Ленінського комсомолу. На якусь мить зустріч членів бюро і молодого кандидата нагадує діалог поколінь, коли старші, теж колишні комсомольці, питають: «Який ти, комсомолець сімдесятих років? З чим йдеш в партію Леніна?»

Чималий загін вихованців комсомолу влився в міську партійну організацію в минулій п'ятирічці. За рекомендацією міськкому ЛКСМУ з 1966 по 1970 роки було прийнято в члени КПРС 512 чоловік. Хронологічне співставлення розкриває важливу закономірність: найбільший приплив спостерігався в рік 50-річчя Радянської влади і 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Факт сам по собі переконливо ще раз показав, що в лавах міської комсомолії виховують відданих справі Ілліча юнаків і дівчат. Визначні події в житті країни, зв'язані з ім'ям Леніна, вони сприйняли як поклик серця стати поруч з комуністами — продовжувачами і послідовниками справи вождя.

Сьогодні на перезміні двох п'ятирічок слова вдячності молодим комуністам-виробничникам. Пліч-о-пліч зі старшими вони щодня виборювали надпланові проценти у виробництві і в економіці, випереджали час, запалюючи своїм прикладом інших.

Хороше поповнення прийшло в партійну організацію спецуправління № 2 тресту «Дніпроспецбуд». Молоді комуністи — машиніст екскаватора Василь Зелепукін, помічник машиніста екскаватора Вячеслав Бурдастих щозміни перевиконують виробничі норми. В такому ж темпі трудиться бригада ремонтників, яку очолює молодий комуніст Микола Волчков. Цей колектив налагодив безперебійний ремонт механізмів, чим забезпечує план виконання робіт основними будівельними дільницями. І Микола Волчков і його товариш, теж молодий комуніст, Василь Турко — бригадир бригади монтажників мають авторитет хороших виробничників та організаторів, вимогливих і принципових. Ці риси, такі важливі в стосунках із колективом — гарт комсомольських років. Там, де очолюють соціалістичне змагання люди цього гарту, як правило, приходять трудові успіхи, народжуються цінні, починання. Колектив спецуправління № 2 тресту «Дніпроспецбуд» закінчив свою п'ятирічку 10 серпня 1970 року — до Дня будівельника. А нещодавно в числі передових колективів міста він виступив ініціатором соціалістичного змагання за право підписати трудовий рапорт XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

За минулі п'ять років найбільше поповнення з лав комсомолу — це робітники заводів, фабрик, будов міста. Надійною рекомендацією в ряди партії було їх вміння працювати по-ударному, розв'язувати виробничі і господарські проблеми з позицій комуністичної моралі. Ставши комуністами, вони виправдовують честь комсомольської організації, яка виявила їм своє довір'я. Доказ тому — ще більш самовіддана праця на благо рідного краю і народу.

Працює в автобазі № 11 молодий комуніст Олексій Довгань. Як чуйного товариша, хорошого організатора, комсомольці четвертий рік підряд обирають його своїм секретарем. Завидний авторитет у цієї людини. Він очолює комсомольсько-молодіжний екіпаж, який зайняв перше місце серед таких же колективів міста. Середній процент нормовиробітку екіпажу щозміни 160—170 процентів. До кінця кожного з останніх п'яти років тут економлять понад 2 тисячі літрів пального. Зараз комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний молодим комуністом Олексієм Довганем, працює в рахунок 1973 року. І такі приклади непоодинокі, коли кращі задатки майбутнього комуніста формуються в комсомольські роки.

В своїх первинних організаціях комсомолу юнаки і дівчата міста проходять хорошу школу активності. Ось чому молоді комуністи, посланці в партію від ВЛКСМ — завжди в центрі громадського життя своїх колективів, справжні організатори важливих справ. Словом — активісти. Невипадково як найвище партійне доручення сприймають молоді комуністи свою роботу в комсомольських організаціях.

Два роки тому бюро міськкому комсомолу дало рекомендацію в члени КПРС Олені Скляр — секретарю комсомольської організації Кіровоградської взуттєвої фабрики. Дівчина прийшла на підприємство робітницею, зараз — технолог (закінчує заочно Дніпропетровський технікум легкої промисловості). Це, так би мовити, її особистий ріст в робітничому колективі за п'ятирічку. Що ж до справ комсомольської організації, яку очолює Олена Скляр, то про них знають в усій області. Комсомольсько-молодіжні колективи фабрики багато цінного внесли у виконання настанов Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Бригада закрійників Лариси Підковської в дні стоденної ленінської вахти зекономила понад 60 тисяч квадратних дециметрів верхніх шкіряних товарів. Сьогоднішні помисли молодих взуттєвиків — гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС та XXIV з'їзд Компартії України.

Для молодого комуніста нема розмежування між дорученнями в комсомолі на більш важливі і менш важливі. І якщо Олена Скляр очолює комсомольську організацію фабрики, а молодий комуніст Микола Казмірук — всього лиш групу комсомольців-електрозварювальників на заводі «Червона зірка», обоє в однаковій мірі відчувають відповідальність за справи в своїх колективах. Комуніст-групкомсорг, Микола вірно визначив своє місце і роль серед товаришів. Особистий приклад ударної праці, нетерпимість до бракоробів і порушників трудової дисципліни, чуйність і розсудливість стають зразком для наслідування. Сьогодні на передз'їздівській вахті в другому механоскладальному цеху червонозорівці рівняються на таких, як молодий комуніст М. Казмірук. В ці дні Микола працює вже в рахунок 1973 року, виконуючи щозміни норми виробітку на 168—170 процентів. Історія, характерна для трудової біографії багатьох комуністів, які прийшли з комсомольських організацій.

Про велику повагу юнаків і дівчат з комсомольськими значками до молодих членів партії говорить лише один факт. З періоду останньої XXVI конференції комсомолу Кіровограда міський комітет ЛКСМУ рекомендував в кандидати і члени КПРС 177 чоловік. Четверта частина цього загону зараз на комсомольській роботі — секретарі первинних комсомольських організацій. Такий взаємозв'язок витікає з самої суті Ленінської Комуністичної Спілки Молоді як резерву партії. Комсомол дає рекомендації в лави комуністів кращим із кращих своїх вихованців.

МОЛОДЦІ, ДІВЧАТА!

Комсомольсько - молодіжна бригада закрійників Кіровоградської взуттєвої фабрики, яку очолює ЛАРИСА ПІДКОВСЬКА, виступила з цінною ініціативою. В дні роботи XXIV з'їзду КПРС працювати на зекономленому матеріалі — вирішили дівчата.

А ЩЕ ВОНИ ПОСТАВИЛИ СОБІ ЗА МЕТУ ВИКОНАТИ ВИРОБНИЧЕ ЗАВДАННЯ ПЕРШОГО КВАРТАЛУ ДО 25 БЕРЕЗНЯ, ЗЕКОНОМИТИ 55 ТИСЯЧ КВАДРАТНИХ ДЕЦИМЕТРІВ М'ЯКИХ ШКІРМАТЕРІАЛІВ.

Комітет комсомолу Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28 схвалив почин бригади Лариси Підковської.

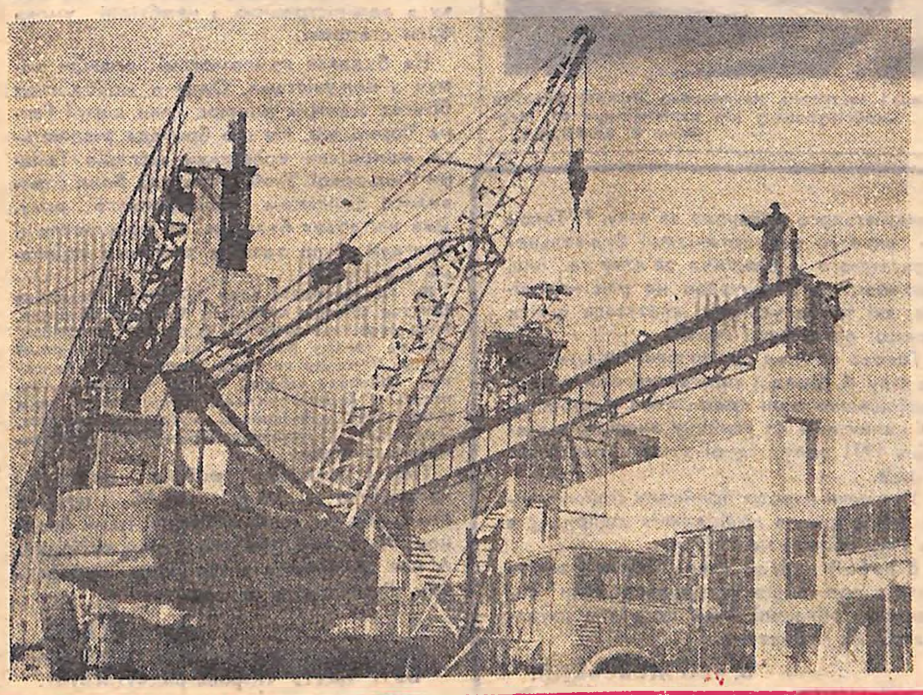

З ОБЛАСНОЇ ФОТОВИСТАВКИ

Будівництво шахти Світловольська (ліворуч).

Фото А. ДІБРОВНОГО.

Токар Кіровоградського заводу «Червона зірка», депутат Верховної Ради УРСР Людмила Чернега.

Фото В. КОВПАКА з серії «Червонозорівці».

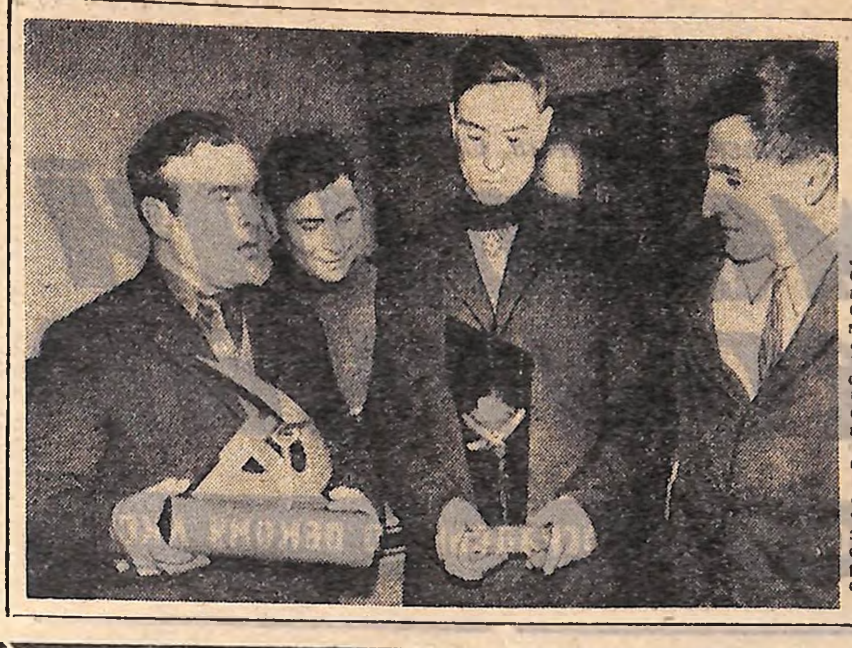

На фото: Лауреат премії Ленінського комсомолу, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Василь МОТОРНИЙ (крайній ліворуч) серед механізаторів своєї бригади. Друзі раді — бригада одержала приз обкому комсомолу імені двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова та приз і Почесний диплом газети «Комсомольское знамя» за успіхи в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів республіки на передз'їздівській вахті.

Фото В. СУСЛЕНКА.

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

НА ВІДЗНАКУ КРАЩОГО КОЛЕКТИВУ

З метою широкого розгортання соціалістичного змагання серед комсомольців та молоді, комсомольсько-молодіжних колективів, піднесення трудової активності, спрямованої на виконання народногосподарських планів нової п'ятирічки, бюро обкому комсомолу встановило пам'ятний приз обкому ЛКСМУ. Він так і називатиметься— «КРАЩОМУ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОМУ КОЛЕКТИВОВІ, ЯКИЙ В ДНІ РОБОТИ XXIV З'ЇЗДУ КПРС ДОБ'ЄТЬСЯ НАЙКРАЩИХ ВИРОБНИЧИХ ПОКАЗНИКІВ».

Кожен член колективу-переможця буде нагороджений пам'ятним дипломом.

Міськкоми, райкоми та первинні комсомольські організації зобов'язано широко розгорнути соціалістичне змагання серед комсомольців та молоді по гідній зустрічі з'їздів партії.

Колгосп імені Мічуріна, с. Криничуватка Устинівського району, Михайло Ілліч Гайдадим очолив на початку минулої п'ятирічки — в 1965 році. З відсталої артілі це господарство стало передовим в районі по всіх показниках. Першим в районі колгосп імені Мічуріна виконав п'ятирічку.

Комуністи колгоспу і району М. І. Гайдадиму виявили високе довір'я — його обрано делегатом обласної партійної конференції.

Наш кореспондент зустрівся з Михайлом Іллічем і попросив розповісти про розвиток зернового господарства в артілі за п'ятирічку.

ЗЕРНИНА ТОННИ БЕРЕЖЕ

КОРЕСПОНДЕНТ. Отже, Михайле Іллічу, з чого ви починали?

М. І. ГАЙДАДИМ. Коли я прийшов у колгосп, то поля тут були дуже забур'янені. То ж перше, за що ми взялись, — це очищення площ. Для цього відразу збільшили глибину оранки до 27 — 30 сантиметрів. І треба сказати, що це дало свої наслідки. В 1969—70 роках довели валовий збір зерна відповідно до 49 — 54 тисяч центнерів.

Культурі землеробства ми приділяли багато уваги. От взяти, приміром, удобрення грунтів. Звісно, воно й раніше проводилось. Але як? Купували мінеральні добрива, а про зберігання їх і клопоту не мали. Часто туки знаходились під відкритим небом. Від цього втрачали свою цінність. І, звичайно, користі від них було мало. А це призвело до того, що люди зневірились у силі мінеральних добрив. Вважали, що їх закупка — тільки зайві витрати.

Тепер у нас зовсім інше становище. Ми збудували спеціальні склади, де надійно можна зберігати велику кількість мінеральних добрив. Вносимо їх у грунт по 70 кілограмів на гектар і чимало органічних добрив.

Не забуваємо і про те, що доля врожаю у великій мірі залежить від якості насіння. В цьому у нас теж, можна сказати, проблеми немає. Насінні фонди маємо свої. Боремось за те, щоб насіння було лише першого класу.

Ось все це, на мою думку, і дало нам можливість п'ятирічний план продажу державі зерна виконати на 105 процентів.

КОРЕСПОНДЕНТ. Михайле Іллічу, а які можливості має ваш машинний парк?

М. І. ГАЙДАДИМ. Дуже великі. В народі кажуть: копійка карбованець береже. А ми перефразували це прислів'я так: зернина тонни береже. Інакше бути не може. Ану уявіть собі, що буде, коли прогаєш хоч один день у жнива. Скільки-то зернин випаде із колоска! Тому ми намагаємось жнива проводити в найоптимальніші строки. Але для цього, звісно, потрібні машини. Наш колгосп зараз має 6 комбайнів, навантаження на кожен з них становить 180 гектарів.

Ми знаємо, що це багато. Тому думаємо в цьому році придбати ще два зернові комбайни. Це дасть можливість в більш короткий строк збирати врожай. (Минулого року на це пішло 12 днів).

КОРЕСПОНДЕНТ. Але техніка нічого не вирішує без людей, немислима. Тож як у вас з механізаторськими кадрами?

М.І. ГАЙДАДИМ. Взагалі, вакансій немає. Бо, мені здається, у нас непогані умови. Декілька років тому запроваджена гарантована оплата праці, яка становить 4,6 карбованця на людино-день. За кожне перевиконання норми доплачується ще три карбованці. Так що із заробітком, як бачите, непогано.

Але ж справа, врешті, не тільки в грошах, а й в рості, перспективах. В цьому відношенні ми теж робимо все від нас залежне. Якщо приходить до нас нова людина (випускник СПТУ, в основному), ми за нею закріплюємо обов'язкового досвідченого механізатора. Три місяці стажування, і вона вже повноправний господар дорученої ділянки роботи.

Ми пишаємось нашими трактористами Віктором Григоращенком, Миколою Литвиновим, Миколою Хомком, комбайнерами Іваном Лейбенком, Григорієм Фицайлом, Анатолієм Озеряником, нашим кращим орачем, переможцем конкурсів Андрієм Кузьменком і багатьма іншими.

КОРЕСПОНДЕНТ. Михайле Іллічу, розкажіть, будь ласка, яка підготовка ведеться у вас до весняної сівби.

М. І. ГАЙДАДИМ. Підготовку до сівби ми розпочали давно. І на сьогоднішній день у нас відремонтовані всі механізми. Хоч зобов'язання наше було закінчити цю роботу до дня відкриття з'їзду. Посиленими темпами вивозимо добрива. Для цього створили спеціальну механізовану бригаду. Щодня вона вивозить по 200 тонн органічних добрив. Сподіваємось до початку сівби вивезти 14 — 15 тисяч тонн.

Кіровоградський завод «Червона зірка». Конструктор ДСКТБ Юрій МОРГУНОВ (зліва) і заступник начальника ДСКТБ Михайло Павлович ОДЕГНАЛОВ оглядають в павільйоні нову сівалку «СЛН-8А», сконструйовану під керівництвом Ю. Моргунова.

Фото В. КОВПАКА.

ЗВ'ЯЗОК — БЛИЖЧЕ ДО НАСЕЛЕННЯ

В Кіровограді відбулась обласна нарада працівників підприємств зв'язку, яка обговорила підсумки роботи засобів зв'язку за восьму п'ятирічку, 1970-й рік і завдання на 1971-й рік. З доповіддю виступив начальник обласного виробничо-технічного управління зв'язку Б. С. Диський.

Добре потрудилися зв'язківці протягом останнього п'ятиріччя і, особливо, в ювілейному 1970 році. План доходів за п'ятиріччя виконано на 101 процент. Продуктивність праці за цей період становить 103,4 процента. Перевиконано планові завдання по приросту абонентів міської і сільської телефонної мережі, а приріст радіотрансляційних точок зріс до 144,5 процента.

Зараз на підприємствах зв'язку області трудиться великий колектив, у тому числі 1200 ударників комуністичної праці, 60 бригад і 111 відділень зв'язку, яким присвоєно почесне звання — колективів комуністичної праці. Серед виробничників — чималий загін комсомольців і неспілкової молоді. Своєю невтомною працею вони вносять гідний вклад у виконання поставлених завдань, сприяють кращому обслуговуванню всіма видами послуг населення.

В обговорені доповіді взяло участь 13 чоловік. Розповідаючи як в їх колективах йшла боротьба за виконання завдань восьмої п'ятирічки, як зараз все ширше розгортається соціалістичне змагання за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, М. Савченко— інженер по науковій організації праці Олександрійського райвузла зв'язку, В. Матвієнко — водій моторолера Олександрівського райвузла зв'язку, Г. Толок — секретар парторганізації будівельно-монтажного управління зв'язку та інші промовці наголошували на ряд недоліків, які треба усунути, вказували шляхи кращої організації праці.

Голова обкому профспілки працівників зв'язку К. Врадій присвятив свій виступ поліпшенню ролі профспілок у мобілізації колективів на успішне виконання завдань 1971 року, гідної зустрічі партійних з'їздів.

Учасники наради прийняли соціалістичні зобов'язання працівників підприємств зв'язку області на 1971 рік.

В роботі наради взяла участь і виступила з промовою заступник голови виконкому обласної Ради депутатів трудящих Є. М. Чабаненко.

В. САРЖЕВСЬКИЙ.

У „МИРІ“ НОВІ ДОСЯГНЕННЯ

Члени комсомольсько-молодіжної ферми імені 50-річчя ВЛКСМ, що в колгоспі «Мир» Гайворонського району, ставши на трудову передз'їздівську вахту, в серпні минулого року взяли підвищені зобов'язання. 2400 літрів молока на кожну фуражну корову — такий поставили рубіж до дня відкриття з'їзду.

З того часу минуло п'ять місяців. Яка ж доля зобов'язань, що їх взяли дівчата?

За підрахунками минулого року комсомолки Марфа Савченко, Галя Мамалига, молода комуністка Галина Савченко, Валентина Купер не лише перевиконали своє зобов'язання, але й визнані кращими доярками району. Вони надоїли по 3500—3800 літрів молока на кожну фуражну корову.

Тримаючи такий темп у роботі, дівчата підрахували, що до 30 березня вони зможуть не лише виконати, а й перевиконати квартальне зобов'язання.

Але в передз'їздівських зобов'язаннях було записано: підвищувати свою професійну майстерність, ідейно-політичний рівень.

Тому дівчата відвідують заняття школи зоветнавчання та гуртка комсомольської політосвіти. А ще—підтримують тісний зв'язок з восьмирічною школою. Збирають матеріали про історію комсомольської організації села.

О. ДЗЮБЕЙЛО,
зоотехнік по племінній роботі, групкомсорг колгоспу «Мир».

ВЕСНЯНІ НАСТРОЇ

З кожним днем ближче і ближче до тої весняної пори, коли розпочне роботу XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

З'їзд партії. А ми — комсомол. Ми зрощені партією, її свято — це наше свято, і до нього готуємось, як до власних іменин. І знову ж — при допомозі партійної організації, комуністів.

Високі наші зобов'язання на честь партійних з'їздів. Вони стосуються не лише виробництва, хоч йому, звичайно, відводиться чільне місце, а всіх сторін молодіжного життя. Пригадується, на одних партійних зборах виступила пропагандист мережі комсомольської політосвіти, комуніст П. С. Каплун.

— Комсомольці складають Ленінський залік, — сказала Поліна Семенівна. — Нам належить надати першу допомогу у цій справі, зокрема, краще налагодити політичне навчання юнаків і дівчат.

На будівництві нелегко організувати роботу гуртка політосвіти. Але зараз вона значно поліпшилась. Комуністи підтримали пропагандиста, секретар парткому П. К. Бацилев знайшов спільну мову з адміністрацією, і необхідні умови були створені.

На будовах комсомольці завжди поруч з комуністами. Одну з молодіжних бригад малярів очолює член партії Ганна Чорномор. На цю бригаду рівняються молодіжні колективи малярів Тамари Синьоокої, Люби Гольєвої. Вони справилися з планом попереднього року. Два житлових будинки, де працювали ці бригади, були здані з добрими оцінками і в строк.

На 110 процентів план 1970 року виконала бригада мулярів комуніста Михайла Мікізеля. Вона економно витрачає будівельні матеріали, має на своєму рахунку чимало заощадженої цегли. Комсомолки Віра Пиврухіна, Валентина Шаповал та інші молоді робітниці проходять в бригаді мулярів добру школу, крім професійної майстерності, вчаться дисципліні, бережливості, призвичаюються жити державними клопотами.

Перед початком роботи двадцять-четвертого з'їзду КПРС прийме новоселів ще один зведений нами будинок. 70 сімей привітаємо з новосіллям. А нас привітають з успішним складенням Ленінського заліку.

Л. РУДЕНКО,
секретар комсомольської організації БУ-1 тресту «Кіровоградвугільбуд», м. Світловодськ.

ПРИЧАЛИ

ВИПАДКОВІСТЬ затримала моряка на суші. А то відплив би вже від севастопольського причалу. На довгі місяці — у море. Океанські простори, дороги без кромок і зелених насаджень, близькі й далекі країни, щоразу нові враження, якими впиваєшся до сп'яніння і ніколи не можеш вдовольнити жаги, шторми і штилі, віхола і спека, — все те, чим тільки радує і засмучує світ, випадає на долю моряка.

Йому — безмежжя океанських просторів.

Їй — олександрійські вулиці. Вщерть заповнений устаткуванням заводський цех. Вечір над дитячим ліжком.

Але поняття простору — то не лише географія. То не тільки романтика доріг, на яких у хвилях гине слід. Це ще й почуття. Це твоє людське оточення, в якому почуваєш себе вільною і потрібною, рівною з усіма і звеличеною. Хвиля радості від удачі — як дев'ятий вал, але без руйнувань, без моторошності стихії, а з новими бажаннями, спрямованими власною волею.

УЖЕ потім, коли Люба Коротниченко пішла на робоче місце, ми продовжували розмову з секретарем цехової партійної організації Раїсою Коваленко.

— Ви все шукаєте винятковості, — нападала на газетярів Р. Коваленко. — А у нас нема винятковостей. Кращі з кращих — такі, як Люба. Єдина комуністка в бригаді ізолювальників. Пригляньтесь до її роботи.

Те, що з першого погляду вловлює спеціаліст, стороннього ока легко уникає. Любов Коротниченко працює, як всі інші. Без квапливості бере заготовки, з яких складаються секції до електромоторів, вправно обмотує ізоляційною стрічкою. Все просто. Здається, по-іншому тут і робити неможливо.

— Увага і точний окомір все ж потрібні неабиякі, — пояснює Р. Коваленко. — Бригада Марії Лехан, в котрій працює Коротниченко, здає продукцію з першого предявлення, без браку.

Я ще й ще раз думками повертаюсь до розмови з Любою. Молода, чорнява, невисока. Спокійна і небагатослівна. Той, хто шукає співчуття, підтримки, знайде їх в комуністки. Коли її переводять з однієї бригади в іншу (а це трапляється нерідко), вона погоджується. І не лише тому, що дисципліна змушує підкорятися розпорядженням майстра чи начальника секційного цеху. Вона розуміє: їм потрібна підтримка. Адже вони відповідають за велику ділянку заводського виробництва, переживають за всіх: і щоб якісну продукцію давали, виконували план, і щоб добру платню одержували. В першу чергу в кожному їй бачиться товариш, людина, що стійко несе тягар відповідальності за колектив. Переводять — значить це необхідно в інтересах колективу. А коли так, то власне бажання не вступить в суперечку з розпорядженням.

Її попередили якось:

— Любов Улянівна, прийшла черга відпрацювати місяць на будівництві нового заводського корпусу.

— Добре.

Інакше вона просто не могла відповісти. Надто багато зв'язано із заводом, щоб не підтримати його в будь-яку хвилину. Тут її приймали в члени партії. Тут минуло шість років молодості. Тут знайшла довір'я і щиру повагу людей. Тут, серед працьовитих і сердечних товаришів, чує простір необмежений, світ широкий і привабливий.

Не як навантаження — як свій обов'язок сприймає партійні доручення Любов Коротниченко. Довірили їй організацію передплати періодичних видань на 1971 рік — вдячна за довір'я. І справилася блискуче.

І ось колектив сказав своє слово про Любу Коротниченко. Спершу її обрали делегатом XVII міської партійної конференції. А сьогодні вона представляє первинну комуністичну організацію Олександрійського електромеханічного заводу на обласному форумі комуністів.

Прийшло визнання до того, хто його заслуговує. І збагатився новими барвами світ, розширився виднокруг, ще одна струна в душі заграла в темпі переможного маршу.

Ніщо не сховається від людського ока. Той, хто день у день працює з тобою, вловить найменшу фальш у тоні, нещирий погляд, приховані байдужість і зневіру. Але не майне нові нього й тепло у голосі, перекламоване бажання допомогти товаришеві, навіть дрібненький доказ людяності. Місяць за місяцем, рік за роком складалася колективна думка про Любу. В цій неписаній характеристиці зазначено все: і праця, і вірність сімейним обов'язкам, і громадська активність, і співчуття подрузі, що потрапила в скруту. Враховані найтонші відтінки почуттів. З тої характеристики нічого не викреслити, нічого до неї не додати. Вона не потребує затвердження печаткою, бо сама суть — об'єктивність.

І на звичайних, буденних дорогах побачить простір той, хто хоче його бачити. Та все ж легка тінь смутку залишається на обличчі молодої жінки, у привітному погляді темних очей. Не за океаном, не за країнами заморськими. Піде незабаром у плавання батько її дитини. А вона заповнить дні клопотами, чекатиме місяці, щоб линути назустріч у Севастопольський порт.

Кожен з них пристав до свого причалу, що, однак, не заважає їхнім дорогам сходитись у житті.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

м. Олександрія.

НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ

Наш інститут ще молодий, віком у 4 роки. Проте в студентському колективі вже склались свої певні традиції. Однією з кращих є, безумовно, гордість за звання студента, майбутнього спеціаліста. Воно потребує високої вимогливості до себе, відповідального ставлення до навчання.

Багато корисного в цьому відношенні дає підготовка до Ленінського огляду академічних груп та участь у Всесоюзному Ленінському заліку, присвяченому XXIV з'їздові КПРС.

Перший етап Ленінського заліку всі студенти інституту і нашого факультету склали успішно. Зараз йде підготовка до другого етапу.

Вивчення в ході заліку теоретичної спадщини В. І. Леніна збільшило потяг юнаків і дівчат інституту до суспільно-політичних наук. Зокрема, написано ряд цікавих рефератів, які після обговорення їх учасниками студентської науково-теоретичної конференції будуть надіслані на Всесоюзний конкурс студентських робіт. Хочеться пригадно згадати роботу Г. Ципарського, яка висвітлює зв'язки зарубіжних молодіжних організацій з Ленінським комсомолом.

Зросла політична активність інститутської молоді, чому сприяли зустрічі з ветеранами партії, такими як Д. М. Волчанський, П. В. Сідяк, проведення ленінських читань у групах, широка участь у роботі гуртків при кафедрах суспільних наук — історії КПРС, політекономії, марксистсько-ленінської філософії, наукового комунізму.

Свої професійні знання студенти підвищують у гуртках, які працюють при кафедрах матеріалознавства, гарячої обробки металів, фізики, теоретичної механіки.

Змагання за кращу групу (а ми не можемо розглядати його окремо від Ленінського заліку) визначає кращі студентські колективи. За взірець служать студентам групи 3-го та 4-го курсів ремонтно-технологічного факультету.

Пройде небагато часу, і ми вділемося в славну сім'ю радянських трудівників. Сьогодні ми читаємо рапорти про виконання п'ятирічки працівниками промисловості і сільського господарства. Про виконання наступної п'ятирічки рапортуватимемо ми. Впевнена, що це будуть дуже радісні рапорти!

В. КИРИЧЕНКО,
член КПРС, студентка Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування.

КЛАС ЛЕБЕДКА

— Кажете, Лебедка хочете побачити? — перепитав секретар парторганізації колгоспу М. С. Білоус. — А якого? Віктора, Миколу? Це комсомольці. Чи, може, Леоніда Павловича?

Він немов розцвів, побачивши моє здивування. І доброзичливо пояснив:

— Лебедки — це ціла династія. І всі шофери, і всі у праці завзяті.

Погортав блокнота і почав цифрами підтверджувати характеристику.

Всього буряків у колгоспі було торік 240 гектарів, 100 з них зібрали комбайнер Григорій Зінов'євич Яровий і його помічник Микола Лебедко.

Шофер Микола Лебедко в період жнив став помічником комбайнера і на зерновому комбайні. І рахунок теж чималий — 4401 центнер зібраного хліба.

У Віктора — теж постійно перевиконання норм виробітку. Машина — залюбуєшся.

А все це йде від батька, Леоніда Павловича. Скільки знають його у Володимирівці, стільки він і шоферує. Лише в останні роки він став завідуючим гаражем.

Хтозна, як батько розповідав про свою професію, але синам вона полюбилася. Тільки закінчать десятирічку — так і на машину. Он і наймолодший, Анатолій, торік закінчив середню школу і подався на курси шоферів до Бобринця. І не сам. І друзів заґітував — Петра Степаненка, Леоніда Онисимова.

Є ще один у нас Лебедко — Володимир. То племінник Леоніда Павловича. Теж шофер.

— То ж якого Лебедка ви хотіли побачити? — знову посміхнувся секретар. — Всі на передз'їздівській вахті працюють добре. І взагалі, якщо у нас кажуть у колгоспі про шофера: «Клас Лебедка», то це значить — високий клас.

В. ВІКТОРОВ.
Колгосп імені Урицького Компаніївського району.

Дві Герой Соціалістичної Праці О. В. ГІТАЛОВ на молодіжному вогнику.
Фото В. КОВПАКА.

КРИТЕРІЙ АВТОРИТЕТУ

Нотатки із занять політгуртка «Бесіди про соціалістичну економіку»

ЗА РОБОТОЮ вони всі— в білосніжних халатах, заклопотані — немов схожі один на одного. В шумі електромоторів, вакуум-випарних апаратів та інших механізмів, якими густо заселені цехи, голоси звучать дещо приглушено і теж здаються схожими.

Та ось люди, закінчивши зміну і зняв халати, заходять до червоного кутка. І відразу розумієш, що перше враження обманливе — вони всі такі різні. І не тому, що різного кольору костюми і сукні, чи різні зачіски. Валя Левченко, нахилившись до подруги, весело, безтурботно сміється. Валентина Кудря, змінний майстер, веде тиху розмову з аналізатором Тонею Харченко. Хоч слів і не чути, та по жестах і виразу облич можна судити, що розмова все ще точиться про роботу.

Ольга Миколаївна Зайцева, пропагандист, гортає товстий конспект, час від часу поглядає запитливо на присутніх. Вони приходять і приходять. Стає все гамірніше.

— Всі є? — підводиться Ольга Миколаївна. — Трьох немає, що у відрядженні Шкода.

Знову обводить пильним поглядом залу.

— Що ж, будемо починати.

І гамір відразу вщух. Чути лише пропагандиста.

Вже тільки це відразу засвідчило, що Ольга Миколаївна користується неабияким авторитетом.

У невеликому колективі (а на Маловисківському заводі сухого молока саме такий колектив), де кожний на виду, авторитет пропагандиста залежить не лише від того, як він проводить заняття, а й від того, як працює, як ставиться до товаришів. Вже перше враження, що всі складові авторитету на користь Зайцевої.

Згодом секретар партійної організації Павло Семенович Лобода своєю розповіддю підтвердив, що це саме так.

Шлях Ольги Миколаївни до нинішньої професії — не складний, але й не прямолінійний: спочатку молочний технікум, а потім вже Вологодський молочний інститут.

Робота в Зайцевої така, що не можна бути добреньким. Вона — бактеріолог, а звідси — й велика відповідальність, і вимогливість до себе, до товаришів.

Ну що гріха таїти, інколи ми за вимогливість — теоретично, а як практично відчуваємо цю вимогливість, — то й зобижатися, буває, починаємо. А от на Ольгу Миколаївну не зобижаються за вимогливість (принаймні я таких не зустрів). На партійних зборах її одностайно обрали делегатом на XVI обласну партійну конференцію.

— Чому саме її? — повторив моє запитання секретар парторганізації, — і підсумував дуже коротко: — Авторитет, значить.

Потім ми ще довгенько бесідували, щоб розшифрувати оте коротке «авторитет». Та повернемося поки що до заняття.

— Що ж, будемо починати, — повторила тихо Ольга Миколаївна. — Як вам відомо, тема нашого чергового заняття — «В. І. Ленін про наукову організацію праці».

Відсунула від себе конспекта, щоб, видно, не «збиватись» на книжну мову, і почала просто, дохідливо розкривати тему.

На попередніх заняттях слухачі опрацювали, частково законспектували промову В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу, матеріали XVI з'їзду ВЛКСМ, XXI з'їзду ЛКСМ України та інші теми.

Слід сказати, що спеціальної літератури для цього гуртка поки що немає. І пропагандисту доводиться чимало працювати, щоб зібрати все потрібне. Частенько вона звертається до статей в газетах, до передових «Правды». Особливо діловим і плідним було заняття по виступу «Правды» «Стандарти на сторожі якості», та на тему «Якість продукції — важливий критерій ефективності виробництва».

Чому саме ці теми найбільш сподобалися слухачам, можна зрозуміти, познайомившись з колективом заводу і показниками його роботи.

Завод, що став до ладу в переддень восьмої п'ятирічки (а на початку трапляються ж неполадки), завершив п'ятирічний план з основних техніко-економічних показників достроково, реалізував продукції на суму 1,3 мільйона карбованців.

За досягнуті успіхи в змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна колектив заводу нагороджений Почесною Ювілейною грамотою ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради.

Півтора року завод перший у своїй галузі! Саме так. Ось уже шість кварталів підряд Маловисківський завод сухого молока утримує перехідний Червоний прапор Міністерства м'ясо-молочної промисловості СРСР і ЦК профспілки працівників харчової промисловості СРСР.

Тут нині мова не про те, як усунути брак, а як давати більше продукції вищого класу. Заняття в політгуртку «Бесіди про соціалістичну економіку» — це і школа підвищення майстерності молоді.

Ось і сьогодні, як тільки пропагандист почала мову про основні завдання НОП при соціалізмі, про те, як ефективніше використовувати трудові і матеріальні ресурси, як виховувати нову людину, слухачі взялися за олівці.

Наукова організація праці — це турбота не лише ради НОП, яку очолює головний інженер О. І. Максимов. Це справа і робітниці Ольги Дановой, і аналізатора Тетяни Харченко, і секретар-друкарки Валентини Левченко, і слюсаря Георгія Сойченка... Всіх комсомольців. Тож вони і взялися за олівці. На полях, поряд із записами, з'являються знаки оклику (добре, значить) чи то питання (уточнити, перевірити, проконсультуватись).

Колектив заводу на честь партійних з'їздів взяв підвищені соціалістичні зобов'язання — достроково виконати план І кварталу і реалізувати додатково продукції на суму 53 тисячі карбованців, понад план випустити сухого молока 30 тонн, цільномолочної продукції — 50 тонн, масла вершкового — 5 тонн.

На кінець дев'ятої п'ятирічки передбачено наростити потужності по виробництву сухого молока в два рази, цільномолочної продукції — в півтора раза, підвищити продуктивність праці на 20 процентів, знизити собівартість продукції на 3 процента.

Як тут обійтись без НОП?

Ось чому і комуніст-пропагандист О. М. Зайцева, і комсомольці Тетяна Харченко, Ольга Данова, Валентина Левченко, Георгій Сойченко виступали на занятті пристрасно, зважуючи свої думки з думками Ілліча про наукову організацію праці.

Розмова тривала і по закінченні заняття.

— Це добра риса комуніста вміти націлити людей на вирішення найважливіших питань, — сказав секретар парторганізації, проводжаючи поглядом пропагандиста, що йшла в оточенні своїх слухачів-комсомольців. До речі, серед комуністів вона не одна така.

А через хвилину роздумляю:

— А слово «авторитет» розшифрувати не просто. Він здобувається у відносинах між товаришами, побратимами по світогляду, у відношеннях у колективі і суспільстві. Але оскільки основою, фундаментом усіх інших суспільних відносин в виробничі відносини, то ставлення людини до праці — критерій її авторитету.

В. ЦВЯХ,
спецкор «Молодого комунара».

м. Мала Виска.
Завод сухого молока.

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

СИЛЬНІШІ ЗА ВОГОНЬ

БУВ СЕРПЕНЬ. Але не чутно було пахощів жнивного поля і пісні жайвора. Гуркотіли гармати і чад пожарищ повз по землі. Був серпень 1941-го. Коричнева чума, закована в броню танків, сунула на Країну Рад по всьому фронту від півдня до півночі.

Щемлива біль стискала серця бійців, коли вони дивилися на знівечену землю. Щемлива біль стискала і серце Олександра Гупалова. Він знаходився тоді в Кінгісепському укріпленому районі, що був обладнаний довготривалими вогневими спорудами і прикривав ленінградський напрямок.

«Йде війна за життя Батьківщини, за життя кожної радянської людини, за ваше життя і щастя, мої рідні, — писав тоді додому Олександр Семенович. — Ваш чоловік і батько зуміє відстояти честь і свободу своєї країни, ваше щастя, мої любі, зуміє, хай навіть ціною власного життя».

Це був один з останніх листів, бо...

Проте слово очевидцям.

Генерал-лейтенант інженерних військ, колишній начальник інженерного управління Ленінградського фронту Борис Володимирович Бичевський:

— ... Героїчно бився 253 батальйон під командуванням капітана Голишева і комісара Гупалова. На підступах до зайнятого ним опорного пункту гітлерівці зазнали величезних втрат. Але і гарнізонам дотів довелося випити гірку чашу. Вогнеметні танки іноді пробивали гарячим струменем амбразурні заслони, і тоді в дотах буквально нічим було дихати. Під ударами снарядів і авіаційних бомб від стін всередині споруд відколювалися шматки бетону і падали на захисників. Біля броньових дверей люди глухли від розривів гранат. Дот № 17, що був командним пунктом батальйону, витримав сотні попадань важкої артилерії противника. Він довго чинив опір і після того, як всі наші польові війська переправились через річку Луга і висадили за собою міст...

Так згадує воєначальник у своїй книзі «Місто — фронт».

А ось що розповідає генерал-майор у відставці Іван Миколайович Виноградов:

— 12 серпня. Фашисти оволоділи залізницею Кінгісеп-Гатчина і містом Кінгісеп, вийшовши у тил укріпленого району.

16 серпня. Почалася боротьба з ворогом в умовах оточення. Особливо важко гарнізонам одинадцяти довгочасних споруд Дубровицького вузла оборони. Нею керували командир батальйону Андрій Трохимович Голишев і комісар Олександр Семенович Гупалов. Вони разом з бійцями вогневих розрахунків перебували у доті № 17. Це була дуже сильна, добре укріплена вогнева точка. П'ять днів гітлерівці вели по вузлу безперервний артилерійський і мінометний вогонь.

19 серпня. Ранок. Фашисти починають розвідку боєм. Одна за одною п'ятнадцять атак. Всі вони відбиті вогнем радянських воїнів. 17 година. Фашисти спрямували на дот шквальний вогонь артилерії, мінометів, авіації. Знову штурм... 19 година. Купка героїв відбивається від насідаючих гітлерівців. Та вони не змогли вибити захисників дота мінометним вогнем, зруйнувати його артилерією, то ж вночі пустили в хід вогнемети. Все горить: загородження, покриття.., горить навіть земля навкруги...

У справах про оборону Ленінграда є донесення про те, що «будучи в повному оточенні і блоковані ворогом, гарнізони довготривалих споруд № 17, 18, 19, 21, 23, 25 боролися до останнього бійця.

В споруді № 17 залишилися до кінця командир 253 окремого кулеметно-артилерійського батальйону капітан Голишев і комісар Гупалов, які керували боєм. Не бажаючи залишити опорний пункт без наказу, вони в останню хвилину бою знищили себе, зірвавши споруду...»

Так загинув комуніст Олександ Семенович Гупалов, колишній червонозорівець, секретар Кіровоградського міськкому партії тридцятих років.

Тривалий час його вважали без вісті загиблим. Коли ж стали відомі подробиці і місце поховання героя, ливарники заводу «Червона зірка» з любов'ю відлили меморіальну дошку. Делегація робітників відвезла її в місто Кінгісеп і установила на братській могилі, що на площі Слави.

Р. ТУРБАЙ,
науковий співробітник обласного краєзнавчого музею.

На фото О. С. Гупалов.

Новини

Термінове замовлення

В останню декаду грудня у виробничо-технічний відділ Олександрійського заводу підйомно-транспортного устаткування від комсомольців Кемеровської області надійшло замовлення. Вони прохали терміново виготовити чотири особливих крани.

Такої продукції завод ще не випускав. Освоїти новий тип кранів взялася комсомольсько-молодіжна бригада, яку очолює Василь Федорович Кравець.

Невдовзі чотири крани, виблискуючи свіжою фарбою, «зайняли» місця у товарних вагонах.

В роботі відзначились Сергій Дублевський, Іван Лубенець, Олександр Мирошниченко, Володимир Кліщевський та їх товариші. Всі вони добиваються високих показників у соціалістичному змаганні на честь XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Комуністичної партії України.

О. БУРЯЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу заводу.

День народження — 26 січня

26 січня лекцією «Програма КПРС про зміцнення соціалістичної законності та боротьба із злочинністю», яку прочитав прокурор області В. М. Дятлов, розпочав свою роботу Кіровоградський комсомольсько - молодіжний лекторій. «Закон Радянської держави — твій закон» — так назвали свого первістка відділ пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу та товариство «Знання», які були ініціаторами створення цього лекторію.

Тепер щомісяця молодь обласного центру буде слухати лекції на правову тематику. Читатимуть їх кваліфіковані лектори товариства «Знання», працівники обласного суду та прокуратури.

Г. ІВАНЧЕНКО.

ЯК ПОБАЧИТИ НАТХНЕННЯ?

● ЗАМІТКИ З ФОТОВИСТАВКИ, ПРИСВЯЧЕНОЇ XXIV З'ЇЗДОВІ КПРС І XXIV З'ЇЗДОВІ КП УКРАЇНИ

1800 днів восьмої п'ятирічки вже зайняли своє місце в строю днів-будівничих історії. І цифри підбили результат їх стрімкої ходи. Лише в нашій області понад план вироблено 2,3 мільйона тонн бурого вугілля, 612 тисяч тонн брикету, 236 мільйонів кіловат-годин електроенергії, на 50 мільйонів карбованців товарів широкого вжитку. Середньорічний урожай зернових культур за 1966—1969 роки становив 23,4 центнера з гектара, на 2,7 центнера більше середньорічного врожаю в попередній п'ятирічці. Те перш, ніж народилися успіхи, були пошуки і дерзання, розчарування і знахідки тисяч людей. Точніше, саме в цих пошуках та праці зав'язтій і народилися успіхи.

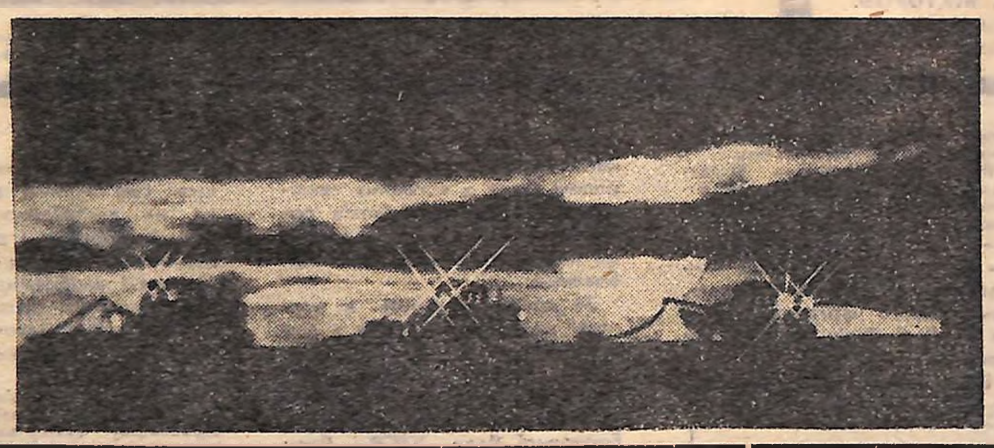

«Я земля...» Фото В. ІЩЕНКА.

І хоч п'ятирічка минула, але завдяки всюдисущому об'єктиву ми і сьогодні можемо бачити творчу атмосферу заповзятої праці різних людей і різних колективів, ми можемо побачити натхнення в його первозданній красі. Досить побувати на фотовиставці, щоб упевнитися в цьому.

Якщо роботи Л. Миргородського «Зварники», А. Будулатьєва «Вугільники Олександрії після встановлення рекорду», «В дорогу» — це зафіксоване назавжди мить натхнення творчої праці робітничого класу, то роботи «Для 90 країн світу» Р. Рубіна (про сівалки червонозорівців), А. Дібровного «Крокуючі екскаватори» — це переконлива розповідь про нашу індустріальну могутність.

Красу нелегкого хліборобського труда своєрідно передав В. Іщенко в роботі «Я земля», А. Дібровний — «У пошуках істини» та в кольоровому знімку «Хліб Кіровоградщини». Привертають увагу серії знімків В. Ковпака «Дівчата, на трактор!» і про перебування письменників у нашій області, серія знімків А. Дібровного про Народний фестиваль українських радянських фільмів на Кіровоградщині, та багато інших робіт різних авторів.

Слід сказати, що на виставці демонструють свої роботи автори як обласного центру, так і більшості районів. І тому, хоч яке багатогранне життя, воно представлене вагомо, зримо. Знімки розповідають і про розвиток промисловості, транспорту, зв'язку, і про зростання сільського господарства, і про дружні зв'язки з Толбухінським округом НРБ, і про фізкультуру, спорт, культуру, охорону здоров'я і т. д.

Навіть назвати всі роботи, не аналізуючи кожної з них, і то не просто. Загалом виставка вдала. Хоч і слід зауважити, що в розділах про охорону здоров'я і відпочинок, про благоустрій міста є маловиразні роботи, особливо це помітно в розділі, що розповідає про торгівлю і побут.

В. ЦВЕТАЄВ.

ПОГОДА В ЛЮТОМУ

Згідно даних гідрометеорологічного центру СРСР, в нашій, а також в Чернігівській, Полтавській, Харківській, Ворошиловградській, Донецькій, Дніпропетровській, Запорізькій, Черкаській, Київській, Житомирській, Вінницькій, Чернівецькій, Тернопільській, Хмельницькій, Рівненській, Львівській, Івано-Франківській та Закарпатській областях середня місячна температура повітря передбачається від 2—3 градусів морозу на південному заході району до 6 — 7 градусів морозу на північному сході (на 1 градус вища за норму, на півночі району — норма).

Місячна кількість опадів становитиме 35 — 40 мм, у Львівській та Закарпатській областях 60 — 80 мм (більше за норму).

Протягом місяця переважатиме хмарна з проясненнями погода, часом опади: при підвищеннях температури — у вигляді дощу та мокрого снігу, місцями туман, ожеледь, а в періоди похолодань — сніг, хуртовина.

Вітер переважно південно-західний та південний, 9 — 12 лютого північно-східний та східний, 19 — 20 лютого північно-західний — 6 — 10 м/сек, часом 12 — 14 м/сек.

Найнижча температура повітря (вночі 15 — 20 градусів, вдень 5 — 10 градусів морозу) передбачається на початку другої та третьої декад і 26 — 27 лютого; найбільш висока температура (вночі від 4 градусів морозу до 1 градусу тепла, вдень 3 — 8 градусів тепла) передбачається на початку місяця в середині другої декади та 22 — 24 лютого; в решту часу температура буде вночі 6 — 11 градусів, вдень — 0—5 градусів морозу.

У Миколаївській, Одеській, Херсонській і Кримській областях (крім південного узбережжя Криму) передбачається середня місячна температура повітря від 1 градуса тепла на півдні району до 1 градуса морозу на півночі (на 2 градуси вища за норму).

Місячна кількість опадів становитиме 30 — 40 мм (більша за норму).

Протягом місяця переважатиме хмарна погода, часом опади: при підвищених температури — дощ, туман, місцями ожеледь, в період похолодань — сніг, хуртовина, вночі у першій п'ятиденці передбачається мінлива хмарність, місцями короткочасні опади.

На південному узбережжі Криму середня місячна температура повітря передбачається 4 — 6 градусів тепла (на 1—2 градуси вища за норму).

Місячна кількість опадів становитиме 60 — 100 мм (більша за норму).

Малохмарна погода без істотних опадів передбачається у першій декаді місяця; в решту часу переважатиме хмарна погода, часом опади (дощ та мокрий сніг), місцями тумани.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 30 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.40 — «Друг — наша пісня». (М). 10.15 — Кольорове телебачення для дітей. «Грайте з нами». (М). 10.45 — Програма «Здоров'я». (М). 11.10— Наша афіша. (К). 11.15—«Піонерський театр — 50». (Київ—Миколаїв). 12.05—Мультфільм «Дядя Міша». (К). 12.15 — Народний телеуніверситет. «Радіоелектроніка і технічний прогрес». (К). 12.55 — «Добре ім'я». (Дніпропетровськ). 13.15 —На меридіанах України. (К). 13.45 — Художній фільм. (М). 15.00 — Народний телеуніверситет. (М). 16.30 — Чемпіонат Європи з швидкісного бігу на ковзанах. (Ленінград). 17.30 — «Старт». (К). 18.00 — Для молоді «Місто дерзань». (К). 19.00 — «Європа, події, країни». (М). 19.30 — «Таким був Халатов». (К). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — Художній фільм «Отелло». (М). 23.00 — Концерт капели «Думка». (К). 23.45—Телевісті. (К).

НЕДІЛЯ, 31 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Для школярів. «Телеклуб «Шукачі». (М). 11.30 — «Знаємо, вміємо, робимо». (Київ — Херсон). 12.15 — Фізкультпривіт. (К). 13.00 — Чемпіонат Європи з швидкісного бігу на ковзанах. (Ленінград). 15.30 — Програма передач. (К). 15.35— Телепарис «Джерело» (Одеса). 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Концерт народного ансамблю «Вітерець». (Чернівці). 17.00 — «Ви нам писали». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — Міжнародна програма. (М). 19.30 — «Від з'їзду до з'їзду». «Таланти твої, Україно». Звітують Волинська і Одеська області. (Львів — Одеса). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Шинельник». (М). 23.10 — Концерт майстрів мистецтв України. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 00026. Індекс 61197. Зам. № 550. Тираж 54300.